

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Quis primus de itinere Personio dederit manus. n. 12.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

repugnate eam, quæ nuper inducta esset, credendi viuendique formam, isdem 1580.
 vero Catholicam euidentissimè comprobari; non vereri vnicum se cum do-
 ctissimo quoque super his committere, vel vnum cum omnibus congre-
 di, non ingenij viribus aut eruditionis copiâ arrogantem, sed inuictæ veritatis
 firmissimis munimentis armatum. Si horum nihil concedatur, precibusta-
 men acturum quotidie apud communem Deum vt meliorem eis injicere
 velit mentem, neque à salute dilectissimæ Patriæ promouenda cessaturum do-
 nec quàm plurimarum animarum lucrum fecerit, aut laboribus ipse suis, vel
 gladius tormentisue oppugnantium conficiatur. Hanc mentem esse totius So-
 cietatis, hunc animum eorum qui in Seminarijs trans mare educantur; quo-
 rum vota conatusq; nullæ machinationes elidere, frangere nullâ vis poterit.

XII His datis, albescente die in diuersa proficiscuntur. *Personio* Nort-
 hamtoniæ, Glocestriæ, Herefordiensium, Derbiensium, atque adiacentium
 regionum populi excolendi obtigere; Is scilicet, cui regendæ huius missionis
 cura commissa erat, propius Londino vt abesset, commercij omnis negotio-
 rumque Emporio. *Campianus* cum *Rudolpho* in remotiora contendit, Septen-
 trionalibus operam impendit. *Personium* lequebatur *Georgius Gilberti* pe-
 regrinationis periculorumque socius non parcus sumptuum, & ad famulan-
 tum officia non raro se demittens, nobili loco natus, & erecti animi iuuenis.
 Primus *Personio* Catholicas Assertiones docenti manus dedit *Gardinerus*
 Hogsdonij celebris inquilinus; atque idem *Ioannis Foxij* lector olim dili-
 gentissimus, eius qui ex Waldensium, & Pauperum de Lugduno, & Hussita-
 rum, & Wicleffitarum, & anteriorum atque posteriorum hæreticorum ge-
 stis farraginem colligens, volumen ingens conflauit eorum qui inter hos ob-
 desertam atque profanatam Orthodoxam fidem à Catholico Magistratu in-
 commodi quidpiam passi sunt; opus integrum in mentes & dies distinctum,
 quò videlicet Indicem heterodoxorum Catholico Indici opponat, & indocto
 vel vltro cæcutienti populo suadeat, neque numero, neque constantiâ, neque
 confessione inferiores esse suæ sectæ homines; sæuitiâ verò (si dijs placet) Ca-
 tholicos esse superiores. Qui liber ex mandato Reginæ pari loco cum Biblijs
 Angliæ versis otianti festis diebus plebi legendus in singulis Templis exponi-
 tur, ferreâ, quam meretur, ligatus catenâ. At *Gardinerus* vt lucem ortho-
 dxæ fidei aspexit facillè vidit, neque consensum dici posse inter eos qui de nullo
 ferè conueniunt, præterquam quòd vnus capit in Ecclesia vniuersa au-
 thoritatem auersantur; neque constantiam rectè appellari eam quæ perspi-
 cuâ falsitate nititur obstinationem: Quod autem de numero heterodoxo-
 rum, de successu temporum, de antiquitate narrant, meras fabulas esse
 atque nugas: Catholicos verò aduersus hæreticos non sæuire, sed tueti sep-
 ta; novos homines iniuriâ aggredientes arcere; vi irrumpentes vi repel-
 lere; prehenfos tenere, obstinatos plectere; plecti vero eos qui ipsius Christi
 voce lures & latrones pronunciantur, quoniam aliunde ascendunt, cu-
 jus crudelitatis esse poterit? præsertim cum non plectantur nisi qui te-
 fures

Quis pri-
 mus Perso-
 nio dede-
 rit manus.

Foxij Cæ-
 lendarium
 quale.

1580.

Plures re-
ducuntur.

fures & latrones perpetuò esse velle profitentur: Peruicaciam igitur hæreticis cognatam firmitate atque constantiâ non commutauit solum *Gardinerus*, sed fortiter multa sustinuit pro tuenda fide. Ex hoc vero plura didicisse potuit *Personius* vtilia ad indicem illum mendacissimum (quod ab eo deinde factum est) confutandum. Gremio exinde Ecclesiæ redditi sunt, Baro *Comptonus*, *Thomas Tressamus*, *Guilielmus Catesbeyus* Equites Aurati; atque eius *Catesbeyi* Patruus; vir etiam Illustris Dominus *Dimocus*, & alij complures præcipuarum familiarum ductores. In quo *Cate. beyi* Patruo illud est animaduersione dignum, quod cum plures annos in aula, atque in omni, vè sit, morum l'centia triuisset, ductus vel curiositate, vel amicorum consilijs *Personium* voluerit conuenire. Hic de Deo deque salute sempiterna curanda instituit dicere: At ille, primùm, inquit, probandum est tibi Deum esse, tum cætera facillè concessero: *Personius* quæ in promptu erant argumenta profert, neque multum sibi profecisse vilis est; At superueniens deinde *Campianus* hominem tantâ rationum vi oppressit, vt Dei gratiâ superante, conuictum Ecclesiæ mox reddiderit; & (qui non longo interuallo consecutus est) sancto sine diem claudere extremum docuerit. *Dimoci* etiam soror, acris ingenij & animi excelsi fæmina, inter honorarias Reginæ numerabatur; Hæc hæreticorum deliramenta audiùs hauriendo eo dementiæ deducta erat, vt inferorum, quas dicimus, omnes pænas ad vniuscuiusque Conscientiæ aculeum referendas esse existimaret; ignis tormentum nullum esse, cruciamenti aliud genus omnino nullum. Suadente fratre, *Personium* admittit ad colloquium. Ab illo edocta veritatem, non solum Catholicam fidem amplexa est, sed non diuturno post tempore abdicatis omnibus in Gallias transmittens in Sacrarum Virginum Cænobio quod reliquum erat vitæ Sanctis Deo colligata votis exegit. Huiusmodi vero profanorum impiæ assertiones ansam dedere *Personio*, vt cum librum deinde ederet, quem inscripsit *Directorium Christianum*, primùm de Deo, quod esset, probandum susciperet, de quo in loco dicitur. Quam vero viuendi atque agendi rationem, & quo fructu operis vterque tenuerit, non alibi clarius quàm in literis *Campiani* ad Societatis Præpositum Generalem *Euerardum Mercurianum* legetur: Quæ literæ quamquam integræ habeantur inter eius opera, hic non inutiliter recitabuntur.

Epistola
Campiani
ad Mercurianum de
ratione viuendi in
Anglia.

XII. Postquam diuinâ fretus misericordiâ quintum iam mensem in his locis dego, Reuerende Pater, putavi faciendum vt qui status rerum sit, quique videatur futurum literis exponerem. Aues enim scire, sat scio, cum pro communi sollicitudine, tum pro tuo in me amore, quid agam, quid sperem, quid uè proficiam. Priora scripseram Audomaropoli; quæ deinceps consecuta sunt paucis accipe.

Dei consilio factum interpretor, vt cum dies ipsos quatuor ventos secundos expectauissem, quinto demum, qui festus *Ioanni Baptista* fuit diuo Tutelari meo cui causam iterque saepe commendaueram, vel per nauigare. Postridie summo mane Dorobernium appulimus homulus meus & ego. Ibi
minimum